

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 08.11.1966, sp. zn. 6 Tz 53/66, ECLI:CZ:NS:1966:6.TZ.53.1966.1

Číslo: 10/1967

Právní věta: Pro posouzení subjektivní stránky trestného činu podle § 155 tr. zák. (§ 156 tr. zák.) je nerozhodné, že napadený příslušník závodní stráže nebyl označen červenou páskou, když obviněný z jiných okolností, např. z toho, že viděl, že napadený je oblečen ve stejnokroji závodní stráže, znal jej jako příslušníka této stráže, věděl, že v kritické době koná službu a plní své služební povinnosti.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 08.11.1966

Spisová značka: 6 Tz 53/66

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Útok na veřejného činitele

Předpisy: 140/1961 Sb. § 155

§ 156

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní prokurátor v P. podal dne 11. 2. 1966 obžalobu na obviněného pro trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák., kterého se dopustil tím, že 13. ledna 1966 v K. ve večerních hodinách vznikl neoprávněně do n. p. G. a když byl vyzván členem ZS, aby opustil zmíněný národní podnik, udeřil ho dvakrátě pěstí do hlavy, čímž mu způsobil lehký otřes mozku a otok v krajině levého spánku, pro kteréžto zranění byl poškozený neschopen práce od 13. ledna do 22. ledna 1966.

V hlavním líčení konaném dne 9. března 1966 byl obviněný uznán vinným zažalovaným trestným činem a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců nepodmíněně. Proti tomuto rozsudku podal odvolání jen obviněný. Krajský soud usnesením ze dne 28. dubna 1966 sp. zn. 3 To 169/66 rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně s tím, aby ji znovu projednal a rozhodl. Uložil okresnímu soudu, aby provedl další důkazy v obžalobě uvedené a při tom vyslovil názor, že člena ZS, pokud je ve službě a je povolán k ochraně socialistického vlastnictví, nutno považovat za veřejného činitele.

Okresní soud po doplnění důkazního řízení rozsudkem ze dne 7. června 1966 sp. zn. 1 T 12/66 uznal obviněného vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a uložil mu podmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zkušební dobou 3 let.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem Nejvyšší soud zrušil rozsudek okresního soudu a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Skutková zjištění okresního soudu v tom směru, že obviněný onoho večera úmyslně ublížil poškozenému na zdraví, odpovídají výsledkům provedeného dokazování.

Okresní soud odůvodnil své rozhodnutí o vině trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. pouze tím, že došlo ke zranění poškozeného, které tuto kvalifikaci odůvodňuje, že však jednání obviněného nelze posoudit podle návrhu žaloby jako trestný čin podle § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák., protože poškozený člen ZS při výkonu služby nebyl označen předepsanou páskou, jak to vyžaduje vyhláška číslo 66/1953 Ú. l.

Tento názor okresního soudu vzhledem k ostatním, zjištěným okolnostem je nesprávný. Označení červenou páskou, blíže popsanou v § 3 vyhlášky ministerstva národní bezpečnosti z 31. ledna 1953 č. 66 Ú. l., není jedinou podmínkou uznání člena ZS jako veřejného činitele ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák. Z výsledku řízení je patrné, že obviněný věděl, že poškozený je členem závodní stráže. Podle zprávy n. p. z 1. února 1966 vykonával tuto funkci v uvedeném závodě od 1. června 1965, tedy déle než půl roku. Obviněný v průběhu řízení toto vědomí ani nepopíral, vyslovoval jen domněnku, že strážný nemůže být považován za veřejného činitele. Ve své původní výpovědi před vyšetřovatelem dne 26. ledna 1966 uvedl sice, že strážného neznal. Ve své další výpovědi dne 9. února 1966 uvedl, že jmenovaného zná od vidění, ví o něm, že je strážným v n. p. a že onoho večera byl ve službě. Od těchto svých údajů se neodchýlil ani před soudem. Podle protokolu o zjišťování stavu na místě samém ze dne 7. června 1966 na otázku, zda poškozeného znal jako strážného, odpověděl, že si nevšiml nebo nevzpomíná, zda měl červenou pásku.

Bylo dále zjištěno, že útok se stal přímo v závodě, který poškozený střežil. Obviněný již podle svých výpovědí, a také proto, že poškozený vyšel z vrátnice, kde se před zákrokem zdržoval a byl oblečen ve stejnokroji příslušníka ZS (včetně čepice), musel si být vědom, že jej zastavuje a proti němu zakročuje člen ZS ve službě.

Jest tedy za této situace nutno přes uvedený nedostatek označení považovat poškozeného za veřejného činitele ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák., neboť šlo o příslušníka ozbrojeného sboru, který se podílí na plnění úkolů společnosti a státu (ochrana a bezpečnost národního podniku) a použil přitom pravomoci, která mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena.

Kdyby byl okresní soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 tr. ř.), musil by dospět k závěru o vině obviněného, jak navrhovala obžaloba.

Bylo proto nutno vyslovit, že rozsudkem okresního soudu byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 6 tr. ř. a § 155 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zák., vadný rozsudek zrušit a okresnímu soudu v P. přikázat, aby věc znovu projednal a se zřetelem k právnímu názoru Nejvyššího soudu rozhodl.